

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7210/2024
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Информатика“ Нови Сад, кога заступа пуномоћник Небојша Радовић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Никола Брковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 7702/2023 од 16.01.2024. године, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 7702/2023 од 16.01.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 7702/2023 од 16.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 14657/2020 од 08.06.2023. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење о извршењу извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду Бранислава Аћимовића бр. И-ИВК 319/2017 од 05.06.2017. године. Ставом другим, трећим и четвртим изреке, усвојен је у целости тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 1.471,90 динара заједно са трошковима извршног поступка од 11.184,00 динара и накнадним извршним трошковима у износу од 2.160,00 динара, као и да му накнади трошкове парничног поступка од 70.960,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 7702/2023 од 16.01.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба туженог и преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 49.400,00 динара, уместо износа од 70.960,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом делу одбијена жалба туженог и првостепена пресуда у преосталом побијаном, а непреиначеном делу потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног (касационог) суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог. Наиме, предмет тражене правне заштите је исплата дуга за пружене стамбено-комуналне услуге по закљученом уговору о коришћењу ових услуга за период од априла до новембра 2016. године. Побијаном пресудом је усвојен тужбени захтев јер је утврђено да тужени се у овом периоду водио у евиденцији тужиоца као корисник (обвезник) стамбено-комуналних услуга за одређени локал у Новом Саду, а неспорно је међу странкама да није измирио своје обавезе у наведеном периоду. У ситуацији када тужени није доказао да је друго лице било уписано у евиденцији туженог као корисник – обвезник пружених стамбено - комуналних услуга за одређени локал, а уз ревизију је достављена правноснажна судска одлука која је донета у предмету истих парничних странака и са истим правним основом, али за други период пружених услуга и са другачијим чињеничним утврђењем у погледу туженикове евиденције обвезника услуга за предметну непокретност, таква пресуда не може бити разлог да се изузетно дозволи ревизија у овој парници ради уједначавања судске праксе. Ово посебно ако се има у виду да се изјављеном ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије која се може изјавити само из разлога погрешне примене материјалног права.

Из наведених разлога, како по оцени Врховног суда у конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, а нема потребе ни да се разматра правно питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужилац је као извршни поверилац поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе ради намирање новчаног потраживања насталог из комуналних и

сродних делатности дана 09.05.2017. године. Вредност предмета спора је 1.471,90 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења иницијалног акта – предлога за извршење, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**